

liep niemand anders, behalve toen er van om een hoek eene vrouw verscheen waarvan drie felle kleuren in de zon brandden. Zij had een rok van blauw, daarboven een blouze, die rood was. De derde felle kleur was brandend oranje van haar hoofdhaar, dat zij open en bloot in de zonneschijn droeg. De vrouw liep snel, gebogen met een groote doos aan haar linkerarm. En juist omdat zij zoo snel liep zag ik de drie kleuren van haar lichaam, zóo goed als drie strepen van verschillend licht, vooral de verlichting van het oranje haar was zeer duidelijk.

Toen die werkvrouw uit de kleine straat verdween gevoelde ik eene ontroering gelijk niet dikwijls, en van toen af begon mijne vreugde over mijne aanwezigheid te Parijs.

OVER EENEN PRACHTVOLLEN IDIOOT

Voor: Giza Ritschl.

In de klasse van zeer arme kinderen, waarin ik lessen gaf, was de witte en idiote jongen van zenuwachtige en van fabelachtige schoonheid. Hij zou een witte orchidee zijn, wanneer hij eene bloem was in de plaats van eene jongen te zijn.

Hij heeft smalle en goedgebouwde beenen. Zijn loopen is voorzichtig en sierlijk en een weinig vermoed. Als hij loopt is hij een rijke jongen, die soo een weinig ontdaan is van vele en zware feesten des nachts.

Zijn lichaam is breed, en dat is volkomen zonder fouten volwassen. Zittende is hij daaromtrent een boerenzoon, die sterk is geworden van het werken buiten en van eenvoudig maar degelijk voedsel.

Het is zeer duidelijk, dat zijn hoofd uit twee gedeeltes is opgebouwd, die geheel van aard en aanleg verschillen. Deze zijn: het aangezicht en de schedel. Tusschen deze twee deelen staan zijne blauwe en klaren oogen. Deze zijn, alsof de jongen wijsheid en veelheid van kennis had, en hij heeft deze niet.

Zijn gezicht is meer in het bijzonder mooi. Neus en mond smal en strak van bouw, verfijnd van begrenzing. Het gezicht is zeker van eenen jongen van voornaam onderhouden ras.

De schedel is van eenen geleerde; die is hoog, breed, zuiver van bouw. De schedel is een prins-paleis van wijsheid, schoonheid en kennis. Niettemin is de jongen een zinledige idioot. Maar hij heeft in het fabelachtige leven van mijne gevoelens eene schoonheid opgewekt, waarvoor ik hem innig dankbaar ben.